Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36559
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

culam quā eis xpē ꝓparauerat. Temptans v xpē infan
tem dixit. In quā regionē festinatis. Sanctus vitus
dixit. Vbi nos dns ds nr deduxerit. Et naute tue
ubi s. Sanctus vitus dixit. Xpē cui serui sumus.
dabit tibi mercedem. Et ascenderunt in nauicula
æ uenerunt in locum qui dr alectoriv. æ subito
nauis que eos deposuit ñ apparuit. Et uenerunt
iuxta fluuiū qui dicit syler. æ sub arbore manse
runt. Multas autē uirtutes opabatur ses uitus.
æ aquila de celo die ac nocte uictū eis
ad ministrabat. Tunc demonia clamabant
dicentia. Quid nob æ tibi uitē. Quid uenisti ante
tempus torquere nos. p tanta flagella tua. Populus
autē uniuersus currebat ad illos. multos enī pbap
tismū conuertebat. docens p cepta xpi. æ dicens.
Credidi ppter qd locutus sum. ego autem humilia
tus sum nimis. Et in alio psalmo dicit. Sicē ceruus
desiderat ad fontes aquarū. ita desiderat anima
mea ad te ds. Filius autē diocletiani impatoris uex
abatur a spū immundo dicens. Hisi uenerit vitus
lucanus. non exeo. Diocletianus impator dixit. Vbi
possum ipsum hominē inuenire. Demon respondit.
Quō est in territorio tanagritano. ibi eū inuenies.
Tunc iussit diocletianus milites armatos ire cū fes
tinatione magna. ut ad ducerent sēm vitum. Mi
lites v uenientes. inuenerunt eū circa fluuiū. Qui
dixerunt ei. Nunqd tues vitus. Sanctus vitus dix.
Ego sum. Milites dixerunt. Impatori necessarius es.
Ses uitus dixit. Ego tamillus puer impatori necessa